

[Øllgaard]

det er de parter, der skal betale, og det kan i hvert fald ikke være de dele af befolkningen, som bor så langt ude, at det har lange udsigter med, at båndet kommer ud til dem.

Også to ord om, hvordan vi forestiller os dette TV 2 betalt, som vi finder vi skal anskaffe os nu, og det skal være æterbåret, for det kan ikke vente til efter etableringen af bredbåndsnettet. Det forestiller vi os betalt – jeg gør i hvert fald – af en kombination af abonnemeter, hvilket nu om stunder er muligt. Man kan abonnere på et TV-program ligesom på en avis nu om stunder; det er teknisk muligt. Kombinationen er derfor abonnemeter og en vis finansiering. Jeg tror, at fru Marianne Bentsen-Pedersen går de multinationales ærinde, hvis hun stiller sig i vejen for en fornuftigt organiseret delvis reklamefinansiering, hvor også de små og de mellemstore kan være med, fordi vi fører en takstpolitik og en udsendelsestidspolitik, som gør det muligt for dem at være med. Det kan man rejse ned til Holland og se, hvad nogle af os, der sidder i kulturudvalget, gjorde sidste år. Der kan man se, hvordan det kan gøres.

Formanden:

Jeg er nødt til at gøre opmærksom på, at heller ikke et dansk TV 2 er indeholdt i det foreliggende lovforslag. Jeg beder om, at vi ikke tager forhandlingen om etableringen eller finansieringen af et sådant nu.

(Kort bemærkning).

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Jeg forstår ikke helt hr. Øllgaards holdning. Hr. Øllgaard siger: vi kan godt tage beslutningerne, for vi ved nok om dette område.

Det er muligt, vi har informationer nok, det vil jeg såmænd ikke engang afvise, men jeg synes, det er underligt at tage et lille bitte hjørne af hele debatten og så sige: nu må vi hellere tage beslutning om det. Vi må da have den overordnede diskussion først – skal vi overhovedet have et hybridnet, skal vi overhovedet have et bredbåndsnet? – før vi begynder at snakke om, hvorvidt vi skal modtage kommunikationssatellitssignaler. Det er den diskussion, vi må have først.

Det kan da godt være, at vi ved, hvad vi mener om det, og at venstre ved, hvad det

mener om det, men spørgsmålet er, om vi ved, om vi kan blive enige om nogle krav at stille til det, nogle styringsmekanismer og sådan nogle ting.

Selv om vi måske skal have det, ved vi ikke på hvilke præmisser, og derfor er det da underligt at starte med et lille hjørne, uden at man ved, hvordan udbygningen skal være, og om vi overhovedet kan blive enige om at stille præmisserne op.

Søren Hansen (S):

Hr. Øllgaard undrer sig over ubeslutsomhed hos bl.a. socialdemokratiet. Jeg undres over, at man på så beskedent et grundlag, som man har nu, mener sig i stand til fra visse partiers side – fra venstres side bl.a., forstår jeg – at træffe alle de overordnede beslutninger, som skal til for at kunne lægge tingene til rette, hvis de skal lægges til rette i sammenhæng. Det er imponerende. Vi har endnu ikke fået mediekommissionens betænkning vedrørende TV 2, og disse ting har jo sammenhæng. Vi har ikke fået så meget som antydningen af et svar på en række af de spørgsmål, der er stillet her i løbet af debatten, og det forstår jeg meget vel, for de er overordentligt indviklede.

Derfor er det, der undrer mest i denne debat, dem, der mener sig så skråsikre, at de på så løst et grundlag kan træffe beslutninger for 20–30 år ud i fremtiden. Det synes jeg kan undre.

(Kort bemærkning).

Ole Bernt Henriksen (KF):

Det kan nok undre mig, hvilke oplysninger det er, den sidste taler sådan mangler. Det kan jeg virkelig ikke forstå, for jeg synes, jeg næppe erindrer, at vi nogen sinde har været så omhyggelige med at indsamle oplysninger.

Så vil jeg minde om, at vi ikke diskuterer TV 2 nu. Det eneste, vi ikke diskuterer i øjeblikket, er faktisk program 2.

Må jeg rette den sidste ærede taler, der sagde noget om nogle beslutninger, der rakte 20–30 år frem. Nej, de rækker 100 år frem, ganske som det rakte 100 år frem, da man lagde vand ind i de fleste boliger her i landet.

Men jeg vil gerne have et svar på, hvilke oplysninger der mangler, for jeg går ud fra,